

בע"ח (חדרה) 39380-10-13 - מ' ש' נ' מדינת ישראל

בע"ח (חדרה) 39380-10-13 - מ' ש' נ' מדינת ישראל שלום חדרה

בע"ח (חדרה) 39380-10-13

מ' ש'

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בחדרה

[17.11.2013]

כב' השופטת רקפת סגל מוהר

החלטה

- ביום 3.6.13 הוגש נגד המבקש כתב אישום במסגרתו נטען כי ביום 5.5.13 תקף את אחותו ס' בכך שבעת יציאתה מן המקלחת כשרק מגבת לגופה הוא שפך עליה חומר לקיח וניסה לקרב לעברה מצית, תוך שצעק: "עכשיו אני שורף אותך. מגיע לך למות" וכן: "אם תתלונני עלי, מקסימום אני יישן בקישון, אחר כך אני אצא וארצח אותך, את לא תהיי חיה". בהמשך - כך נטען - הכה המבקש את האחות בכל חלקי גופה בידי ובאמצעות מגב, משך בשערותיה והמשיך לאיים באמרו: "את חצי מתה, הייתי צריך להרוג אותך. מה שנתתי לך זה כלום, זה קצת לעומת מה שהייתי צריך לעשות לך". כתב האישום מייחס למבקש גרימת חבלות לסיוון אשר סבלה מכאבים, צריבות ונפיחויות בכל חלקי גופה. המבקש מואשם גם בכך שמאוחר יותר באותו היום הוא איים על אחותו האחרת ג' ועל בעלה ר' בכך שאמר להם כי "ישרוף אותם ואת ביתם, יפוצץ אותם, שיש לו חברים ערבים עם נשקים והוא ישלח אותם אליהם שירצחו אותם". על פי כתב האישום, כשבועיים לאחר האירועים הללו, ניסה המבקש לתקוף את שתי אחיותיו בכך שהשליך לעברן אבנים.
- העבירות המיוחסות למבקש בכתב אישום זה הן שימוש פחזני באש או בחומר דליק לפי סעיף 338(3) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, תקיפה סתם (מס' עבירות), איומים (מס' עבירות) ונסיון תקיפה סתם לפי סעיפים 192, 379 ו-379 ביחד עם 25 לחוק.
- הבקשה המונחת בפני להכרעה כעת, הינה בקשת ב"כ המבקש לגילוי חומר חקירה, לפי סעיף 74(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982.
- הבקשה ונימוקה
- בבקשתו, עותר ב"כ המבקש לקבל לידי חומרים שונים ואלו הם:
א. רשימת תלונות קודמות שהגישה המתלוננת ס' בעבר, לרבות כל המסמכים שנאספו

- בתיקי החקירה השונים שנפתחו בעקבות תלונותיה נגד המבקש.
- ב. גליון רישום פלילי של המתלוננת ס', לרבות כל המסמכים שנאספו בתיקי החקירה השונים שנפתחו נגדה.
- ג. מלוא התיק הרפואי, הפסיכיאטרי והסוציאלי של המתלוננת ס', לרבות כל מידע שיש לגבי מצבה הנפשי.
5. את הבקשה מנמק ב"כ המבקש בעיקר בחשיבות בחינת מהימנותה של המתלוננת וטוען כי מדובר במקרה שיש בו נתונים מיוחדים הואיל והיא הוכרזה על ידי בית משפט כחסויה, פסולת כשרות משפטית ופסולת דין ובתקופה הרלבנטית לאירועים נשוא כתב האישום לא נטלה תרופות ולכן כתוצאה ממצבה הנפשי היתה התנהגותה במהלך אירועים אלה אלימה. הבקשה נסמכת על החלטות בית המשפט העליון בבש"פ 5400/01 פלוני נ' מדינת ישראל, בג"צ 9264/04 מדינת ישראל נ' בית משפט השלום בירושלים, בש"פ 1355/98 בן ארי נ' מדינת ישראל 3099/08 דוד, בש"פ 10032/06 אזולאי נ' מדינת ישראל, בש"פ 3099/08 אברהמי נ' מ"י, ועל החלטות נוספות שניתנו בבתי משפט מחוזיים ושלום שונים.
6. בטיעוניו בעל-פה, בדיון שהתקיים בפני ביום 10.11.13, הוסיף ב"כ המבקש וטען כי לנוכח העובדה שלאירוע הראשון המתואר בכתב האישום לא היו עדים והחבלות להן טוענת המתלוננת לא נצפו על גופה, קיימת חשיבות לבחינת מהימנותה על רקע מחלת הנפש שממנה היא סובלת ולאור טענת החשוד לפיה היא היתה נתונה באותה שעה בהתקף פסיכוטי. לטענת ב"כ המבקש, על פי הפסיקה, במקרים כגון זה, מוטלת על המשיבה חובה לברר את שאלת מצבו הנפשי של המתלונן, בחינה שלא נעשתה במקרה זה. עמדת המשיבה
7. במסגרת הטיעון בעל-פה, כמו גם בתשובת המשיבה בכתב, טען ב"כ המשיב כי למתלוננת אין הרשעות קודמות וגם לא תיקים הממתינים לביור דין.
- את התנגדותו לחשיפת תלונותיה הקודמות הסביר ב"כ המשיבה בכך שמדובר בראיה שאיננה עומדת ב"מבחן הרלבנטיות" שנקבע בפסיקה שכן מי שתלונתם הביאה לפתיחת החקירה במקרה זה היו דווקא האחות השניה - ג' ובעלה ר'.
- ב"כ המשיבה הוסיף וטען כי יש להבחין בין תלונות שחקירתם הסתיימה בסגירת התיק לבין כאלה שנדונו כמו גם בין תיקים שהסתיימו בסופו של דבר בהרשעה לבין כאלה שלא, כשהרציונל העומד בבסיס ההבחנה הזו הוא הצורך להגן על פרטיותו ובצנעת חייו של עד התביעה, בהיותו אדם שאף לו יש מקרם חיים והוא מבקש לשמור על עצמו (בש"פ בניזרי נ' מדינת ישראל).
8. באשר לתיק הרפואי, פסיכיאטרי וסוציאלי של המתלוננת, טוענת המשיבה כי בהעדר מחלוקת על היות המתלוננת ס' פסולת דין ופסולת כשרות משפטית, הרי שמי שאחראי לעניינה ולמסמכיה הינו האפוסטרופוס שמונה לה על פי דין. המשיבה מוסיפה וטוענת כי מלבד המסמך המלמד על היותה פסולת דין כאמור, אין בידיה חומר חקירה כלשהו שכן לדעתה אין צורך ביותר מכך, מה גם שחומר חקירה זה אינו מצוי בידי רשויות החקירה והתביעה ואין לה שליטה עליו. עדין והכרעה
9. הוראת סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, קובעת את זכותו של נאשם לעיין בחומר המצוי בידי גורמי החקירה והתביעה, הנוגע לאישום. זכות העיון נגזרת מזכות היסוד של הנאשם למשפט הוגן וזכותו לנהל את הגנתו לאחר שהכיר את חומר החקירה הקיים בעניינו. בית המשפט העליון, עמד לא אחת, בהחלטות רבות ושונות, על כך שיש ליתן למונח "חומר חקירה" פירוש רחב, הכולל אף חומר ראיתי שיש לו קשר עקיף ליריעה הנפרסת במסגרת משפטו של הנאשם, אך סייג זאת בדברים אלה: "על בית המשפט להיות מודרך "על

ידי כללי השכל הישר ועל ידי המגמה לאפשר לסנגוריה הזדמנות הוגנת להכין את הגנתה... אולם... אין גם להפליג למרחקים ולכלול במונח "חומר חקירה", ראיות שהרלבנטיות שלהן לתביעה הפלילית היא רחוקה ושולית. התשובה לשאלה אם החומר רלבנטי להליכים המתנהלים נגד נאשם תלויה "במהות החומר, בהקשרו, ביחס שבינו לבין הארוע הנדון ובנתוני המיוחדים של כל מקרה" (בש"פ 8555/06 פלוני נ' מ"י והאסמכתאות אליו הוא מפנה).

10. תלונות קודמות של המתלוננת (ס') ככלל, יכול ותלונות קודמות של עד יוגדרו כ"חומר חקירה" ואכן נפסק כי "עצם העובדה שדיני הראיות אינם מאפשרים עשיית שימוש בחומר ראיתי במסגרת ההליך הפלילי, אינה מובילה בהכרח למסקנה כי אין מדובר בחומר חקירה שהתביעה מחויבת בגילוי (בש"פ 6237/06 קלושנדר נ' מ"י).

עיון ברשימת תלונותיה הקודמות של המתלוננת והשוואתו עם פלט רישומו הפלילי של המבקש, מלמד על כך שבמהלך השנים 2001-2013 הוגשו על ידה 14 תלונות אשר 12 מהן הן תלונות על תקיפה וב- 8 מאלה הופנתה התלונה כנגד המבקש. כל תיקי החקירה שנפתחו בעקבות תלונות המתלוננת כנגד המבקש בגין תקיפתו אותה, נסגרו - חלקם מחוסר בראיות מספיקות (4) והשאר מחוסר עניין לציבור (4).

לצד נתונים אלה, קריאת תלונתה של אחות המבקש ג' - זו שאכן הביאה לפתיחת החקירה בתיק הנוכחי, מלמדת על כך שתוכן התלונה בכל הנוגע לארוע המתואר בסעיפים 2-4 לכתב האישום (תקיפת ס' והאיומים עליה) מהווה דברים שהיא שמעה מס' ולא כאלה שהיא היתה עדת ראיה להם וכדבריה:

"את כל זה אחותי סיפרה לי בטלפון בבכי היסטרית (כך במקור)..."
בנוסף לכך, אמרה ג': "אחותי ס' הגישה עליו הרבה תלונות בעבר והיא התחרטה בגלל איומים כל פעם...".

במצב דברים זה, דעתי היא כי כל תיקי החקירה שנפתחו בעבר בעקבות תלונותיה של ס' כנגד החשוד הינם חומר חקירה רלבנטי שאפשר וניתן יהיה לעשות בו שימוש בבחינת מהימנות גרסת המתלוננת ס' וגם/או בחינת מהימנותה של גרסת המבקש עצמו.
לפיכך, אני מורה למשיבה לאפשר לב"כ המבקש לעיין בתיקים המסומנים 4,6,8,9, 11 ו-14 בפלט התלונות (תלונות שהוגשו מאז 2009) ופוטרת אותה מלהמציא לידי את התיקים המסומנים 1 ו-3 (תלונות שהוגשו בשנים 2001 ו-2005 וזאת לנוכח הזמן הרבה שחלף מאז הגשת תלונות אלה). עם זאת, הנני מפנה תשומת לב הצדדים לכל האמור לעיל -דהיינו, שאין בהתרת העיון כדי להוביל בהכרח למסקנה שב"כ המבקש יהא רשאי לעשות בחומר זה שימוש במסגרת ההליך הפלילי בתיק העיקרי.

התיק הרפואי, פסיכיאטרי וסוציאלי של המתלוננת ס' - בהידרשו לסוגייה זו בעבר, בהקשר של חומרים הנוגעים לטיפול פסיכולוגי ו/או פסיכיאטרי, פסק בית המשפט העליון כי סעיף 74 אינו חל על מצב שבו מדובר בחומר חסוי, אם כי חסיון זה אינו מוחלט אלא יחסי, ניתן להסירו בהסכמת האדם בו מדובר וכן רשאי בית המשפט הדן, להסירו משמצא כי "הצורך לגלות את הראיה לשם עשיית צדק, עדיף מן העניין שיש לא לגלותה".

בבש"פ 8555/06 פלוני נ' מ"י חידד כב' השופט רובינשטיין את הדברים בקבעו כי: "על בית המשפט הדן בבקשה להסרת החסיון, לדון בה בזהירות יתר, תוך איזונים הנבחנים בכל מקרה לגופו, כדי לאפשר הגנה ראויה לנאשם, אך זאת מבלי להרחיק למחוזות שוליים, ומבלי לפגוע פגיעה לא דרושה בזכויות המתלונן; ואין לכך מורה טוב מן השכל הישר".
חומר החקירה בתיק שבפני מלמד על כך שעוד בשנת 2006 הוכרזה המתלוננת ס' כפסולת דין בשל מצבה הרפואי (ככל הנראה נפשי). למרות זאת ועל אף טענות המבקש למחלת נפש ממנה היא סובלת ולהתפרצות אלימה שלה כלפי עצמה בארוע נשוא התלונה ואי נטילתה את

תרופותיה בתקופה הרלבנטית לתלונה, לא מצאה המשיבה מקום לעיין בתיק הפסיכיאטרי שלה עד כה ולמעשה גם לה לא ידועה מהות מחלת הנפש ממנה סובלת ס' והשלכותיה האפשריות על מהימנותה.

סבורני אם כן כי צודק ב"כ המבקש כשהוא טוען כי "לא ברור לו כיצד ניתן לטעון שהחומר לא רלוונטי כאשר לא רואים את החומר", שכן לנוכח כל האמור לעיל קשה לומר שהתיק הפסיכיאטרי של המתלוננת איננו חומר חקירה רלוונטי.

לפיכך, הנני מצווה על הגופים המחזיקים בתיק הפסיכיאטרי של המתלוננת למסור עותק ממנו לידי המשטרה ומורה למשיבה לעשות לשם תפיסת תיק זה, לבחון ולהעביר לעיון ב"כ המבקש את החלק הרלבנטי ממנו וזאת לא יאוחר מיום 28.11.13.

היה ולאחר מכן יעמוד ב"כ המבקש על בקשתו לעיון בחומרים אחרים נוספים, כי אז יתייבאו הצדדים לדיון נוסף בעניין זה, ביום 3.12.13 בשעה 14:30 (זאת בשים לב לעובדה שהתיק העיקרי כבר נקבע לשמיעת הוכחות ביום 16.12.13 בפני שופט אחר).

הצדדים יעדכנו את בית המשפט בשאלת הצורך בדיון נוסף בבקשה זו, לא יאוחר מיום 2.12.13.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים עוד היום, באמצעות פקס.
(תיק החקירה יימצא בלשכתי ויימסר לנציג המשיבה)
ניתנה היום, י"ד כסלו תשע"ד, 17 נובמבר 2013, בהעדר הצדדים.